

Sygn. akt III CSK 333/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku W. S.
przy uczestnictwie T. S.A. w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 stycznia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 9 maja 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki
120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W skardze kasacyjnej wnioskodawców podniesiono aż 6 istotnych zagadnień prawnych mających uzasadnić przyjęcie skargi do rozpoznania. Trzeba się zgodzić, że wiele ze wskazanych tam kwestii jest problematycznych, jak np. dopuszczalność zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu bez wskazania nieruchomości władnącej, dopuszczalność doliczenia czasu wykonywania służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu do zasiedzenia służebności przesyłu. Wszystkie one zostały już jednak wyjaśnione w najnowszym orzecznictwie SN, a zwłaszcza w uchwale z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 18/13 (OSNC 2013, nr 12, poz. 139) oraz w innych orzeczeniach wskazanych w odpowiedzi na skargę kasacyjną. Jedyne rzeczywiście istotne zagadnienie prawne dotyczy tego, czy jest dopuszczalne uwzględnienie zarzutu zasiedzenia służebności, jeśli podnoszący ten zarzut uczestnik postępowania nie wskazał, na czym ma polegać treść tej służebności. Zagadnienie to w kontekście niniejszej sprawy nie wymaga jednak badania - jasne jest, że treść służebności, której dotyczył zarzut, odpowiada treści służebności przesyłu, skoro to ona była przedmiotem postępowania. Mimo zatem, że wyraźnie przy podnoszeniu zarzutu zasiedzenia służebności nie wskazano jej treści, to nie oznacza, że tego w ogóle nie uczyniono, gdy treść tej służebności wynika z materiałów zgromadzonych w sprawie.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.